

[Hans Hansen (Rørby).]

var som sagt det eneste parti, der talte og stemte imod, medens hele den øvrige rigsdag gik med til det. Det kunne være interessant at få oplyst, hvad det var for forhold, der lå til grund for dette overgreb på de danske værdier, der her blev bortgivet til et selskab.

Nu er der ikke andet at gøre end at vinde tid, og derfor vil jeg anbefale, at man forlænger loven efter ministerens henstilling, men jeg henstiller, at man i den tid, der nu kommer, tager op til grundig behandling og undersøgelse, ikke alene det tekniske, som der er gjort et stort og værdifuldt arbejde for, men også selve det, der lå til grund, dengang man gik ind i dette forhold med Mr. Ravlin, hvilket vi fra Retsforbundets side protesterede mod i 1935.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Må jeg takke de forskellige ordførere for tilslutningen til lovforslaget om forlængelse af loven. Jeg er selvfølgelig glad for denne tilslutning og de tanker, den giver udtryk for. De kan støtte de forhandlinger, vi skal føre fremefter. Man kan ikke sige, det er uden betydning, at den danske rigsdags stilling i spørgsmålet er en sådan som her tilkendegivet. Det ærede medlem hr. Elgaard pegede på forskellige steder i koncessionen, hvor man burde sætte ind i de kommende forhandlinger, og jeg er selvfølgelig helt enig med det ærede medlem i, at det er det svage led i kæden, som det ærede medlem netop pegede på, og det er givet, at de forhandlinger, der nu skal indledes, har til formål, hvis forhandlingerne slutter positivt, at koncessionen bliver ændret til fordel for den danske stat.

Det var vist også det ærede medlem, der pegede på, at hvis disse forhandlinger ikke skulle ende positivt, så var der de og de muligheder, og også det er helt rigtigt, men jeg må dog sige, at skulle det vise sig at gå mod mine forventninger, så må vi tage stilling til situationen, alt efter som den udvikler sig. Det er ikke godt at vide, om der skulle vise sig andre muligheder.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ønskede, at rigsdagen måtte blive holdt underrettet, og det er jo givet, at det udvalg, der repræsenterer rigsdagen, hele tiden vil blive holdt underrettet om de forhandlinger, der foregår.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen ønskede en indgående undersøgelse af det, der nu hører fortiden til. Nu er der det at sige dertil, at selv om der er meget, der i dag ser ud, som om det burde og kunne have

været anderledes, så er det selvfølgelig lettere at få øje på de ting, når man kender alt, hvad der er foregået senere, og man kan ikke på grundlag af det resultat, hvortil man nu er nået, sige, at man burde have vidst alt dette allerede i 1932.

Det gælder vel i denne sag som så ofte før, at det at gardere sig imod uærlige folk er meget svært, men jeg indrømmer, at der er mange ting, som man synes kunne have været anderledes, og jeg synes, at det ærede medlem har ret i, at det ikke er opløftende, at vore geologer ikke på det tidspunkt kunne klare sagen bedre, end de gjorde.

Jeg takker som sagt ordførerne og håber, at vi får gennemført denne forlængelse, da jeg ikke tror, at vi skal forkorte tiden for forlængelsen, idet vi vist næppe tør håbe på, at forhandlingerne bliver så lette, at de vil komme til at gå i et hurtigt tempo.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Afgørelse af spørgsmålet om henvisning af forslag til lov om ændringer i lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd til et udvalg på 15 medlemmer eller et udvalg på 16 medlemmer.

Bodil Kochs forslag om at henvise lovforslaget til et udvalg på 15 medlemmer vedtoges med 75 stemmer mod 8; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Dermed bortfaldt forslaget om at henvise lovforslaget til et udvalg på 16 medlemmer.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Tingets næste møde afholdes i dag kl. 13 med følgende dagsorden:

Første behandling af:

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1949 til 31. marts 1950.

Mødet hævet kl. 10⁴⁷.